

Profesors Olģerts Ozols

Hronoloģija

Olgerts Ozols dzimis 1914. gada 6. janvārī Rīgā
 1923.-1926. Plānu pagasta Sarkapu pamatskolas skolnieks
 1926.-1928. Smilenes pamatskolas skolnieks
 1928.-1930. mehānika palīgs mašīnu darbnīcā Raunā
 1930.-1933. Rīgas Pilsētas Amatnieku skolas audzēknis
 1930.-1937. instrumentu atslēdznieks un spiedveidņu būvētājs Rīgas rūpnīcā: Feniks, Zenīts, Omega un VEF
 1933.-1937. Rīgas pilsētas tehnikuma Mehānikas nodaļas audzēknis
 1938.-1943. Latvijas Universitātes Mehānikas fakultātes students
 1941. inženieris VEF
 1942.-1944. vecākais referents Racionalizācijas institūtā
 1944. atslēdznieks rūpnīcā "Telefunken", asistents LLA Matemātikas katedrā
 1945.-1964. LLA Mehānikas katedras vadītājs
 1948. atkārtoti aizstāv diplomprojektu LVU, lai iegūtu PSRS inženiera diplomu

- 1950. aizstāv disertāciju „Koksnes sausās pārvaines process un aparātu periodiski darbīgās iekārtas ar iekšējo apsildīšanu“ un saņem tehnisko zinātņu kandidāta diplому
- 1952. PSRS Augstākās atestācijas komisija (AAK) apstiprina docenta zinātnisko nosaukumu
- 1955. LLA Lauksaimniecības mechanizācijas fakultātes dekāns
- 1965. aizstāv tehnisko zinātņu doktora disertāciju „Mehānismu konstruēšanas un aprēķināšanas dažu pamatjautājumu pētījumi“
- 1966. saņem tehnisko zinātņu doktora diplому
- 1967. PSRS AAK apstiprina profesora zinātnisko nosaukumu
- 1966.-1976. LLA rektors
- 1973. Latvijas PSR Nopelniem bagātais zinātnes un tehnikas darbinieks
- 1976. saņem Latvijas PSR Valsts prēmiju par mācību grāmatu „Mehānismu un mašīnu teorija“
- 1976. gada 25.jūlijā Olgerta Ozola pēdējā diena
- 1981. atklāj kapā pieminekli Meža kapos Rīgā (tēlnieks O. Skarainis, arhitekts M. Gelzis)
- 1984. atklāj O.Ozola memoriālo auditoriju LLA Lauksaimniecības mechanizācijas fakultātē

Olgerts Ozols dzimis 1914. gada 6. janvārī Rīgā strādnieka ģimenē. Tēvs Gustavs Ozols (1879 - 1964, dzimis Cēsu apkārtnē) bija galdnieks rūpnīcā "Provodnik", bet māte Anna Ozola, dzimus Grīnblate (1884 - 1968), bija mājsaimniece. Uzaugusi lauku vidē Raunas pusē četru bērnu ģimenē. Skolā gājusi Raunā. Jaunību pavadījusi tēva mājās strādājot smagus lauku darbus. Milēja rokdarbus. Pirmā pasaules kara laikā ģimene evakuējās uz Petrogradu, bet 1918. gadā atgriezās Latvijā un dzīvoja Valkas apriņķa Bilskas pagasta Bānūžu muižā. Tur Gustavs Ozols strādāja par ratnieku un apkārtnē iemantoja labu slavu. Vēl 1960-tajos gados tika izmantoti viņa darbinātie rati. Bānūžu muižā Ozolu ģimene dzīvoja līdz 1930. gadam, tad pārcēlās uz Rīgu. Rīgā Gustavs Ozols strādāja par galdnieku vagonu rūpnīcā "Fēnikss", bet vēlāk par sētnieku. Ľoti kārtīgs. Dzīvē uzsvēra taisnīgumu un godīgumu. 1915. gadā piedzima Olgerta māsa Milda (vēlāk viņa kļuva par Latvijas Lauksaimniecības akadēmijas (LLA) Lauksaimniecības mechanizācijas fakultātes pirmā izlaiduma absolventi 1949. gadā), 1919. gadā māsa Aina, bet 1924. gadā brālis Jānis, nākamais LLA profesors.

Lai palīdzētu ģimenei, Olgerts jau no deviņu gadu vecuma sāka strādāt par ganu pie saimniekiem. 1923. gadā viņš uzsāka skolas gaitas Plānu pagasta Sarkapu pirmās pakāpes pamatskolā uzreiz otrajā klasē. No 1926. līdz 1928. gadam Olgerts mācījās Smilenes sešgadīgajā pamatskolā.

Jau bērnībā izpaudās Olgerta apdāvinātība. It sevišķi viņam padevās precīzas zinātnes un literatūra. Agri izpaudās arī viņa tehniskā apdāvinātība. Olgerts patstāvīgi uzbūvēja un izmēģināja dažādus modeļus un ierices, piemēram, darbojošos koka pulpsteni, kuļmašīnas modeli, mazas ūdens dzirnavas, apgaismošanu ar pašdarinātām baterijām kara laika zemnīcāi, ūdenslīdeja aprīkojumu (izmantojot gāzmasku).

1928. gada 2. jūnijā Olgerts ar izcilām sekmēm (visos priekšmetos uz liecības augstākā atzīme - pieci) beidza Smilenes pamatskolu. Viņa sapnis bija kļūt par elektrotehnikas inženieri. Diemžēl ģimenes materiālais stāvoklis nelēja turpināt mācības, un 1928. gada 26. jūnijā viņš sāka strādāt par mācekli K. Platača Lauksaimniecības mašīnu izlabošanas darbnīcā Raunā. Tālāk izglītošanās Olgertam bija jāveic patstāvīgi, savienojot to ar darbu un lielā mērā materiāli atbalstot ģimeni. K. Platača darbnīcā Olgerts Ozols strādāja līdz 1930. gada janvārim. Tur iegūtās kalēja, atslēdznieka un šofera zināšanas viņam tālāk lieti noderēja arī (kā viņš vēlāk stāstīja dēlam) mašīnu un mehānismu teorētiskajos pētījumos.

Olgerta Ozola pirmās attēls
1914. vai 1915. gadā.

Olgerts Ozols 1929. gadā Raunā

Vidzemes artillerijas pulka kaprālis
1938. gadā

Kopā ar klasi Sarkapu pamatskolā (Olgerts ir pirmais no kreisās otrajā rindā). Šajā skolā Olgerts mācījās no 1923. līdz 1926. gadam.

Pie Rīgas pilsētas Amatnieku skolas kopā ar klasses biedriem (pirmais no kreisās) un skolotājiem. Šajā skolā Olgerts mācījās no 1930. 1. septembra līdz 1933. gada 16. jūlijam.

1930. gadā Ozolu ģimene pārcēlās uz Rīgu, un jau 22. janvārī Olgerts sāka darbu Rīgas vagonu fabrikā "Fēnikss" par instrumentu atslēdznieku. "Fēnikss" viņš strādāja līdz 1932. gada septembrim, kad tika atlaists sakarā ar ekonomisko krīzi. Tomēr drīz vien Olgertam izdevās atrast darbu Rīgas metālapstrādes rūpnīcā "Zenīts". Tur O.Ozols par instrumentu meistaru nostrādāja no 1932. gada 5. septembra līdz 1933. gada aprīlim.

No 1933. gada 10. aprīļa līdz 1934. gada 4. jūnijam Olgerts Ozols strādāja par instrumentu atslēdznieku a/s "Ērenpreiss un biedri" velosipēdu rūpnīcā "Omega". Šajā rūpnīcā 1934. gada 18. februārī viņš bija viens no solidaritātes streika organizētājiem sakarā ar Austrijas strādnieku apšaušanu.

1934. gada pavasarī O.Ozolam piedāvāja labāk apmaksātu darbu (0.8 Ls stundā) Valsts elektrotehniskajā fabrikā (VEF) par štancbūvētāju (spiedveidņbūvētāju). Šajā amatā O.Ozols nostrādāja līdz 1937. gada aprīlim, kļūstot par otro labāko šī amata meistaru Latvijā.

Paralēli darbam no 1930. gada 1. septembra līdz 1933. gada 16. jūlijam Olgerts Ozols mācījās Rīgas pilsētas amatnieku skolā, bet no 1933. gada 1. septembra līdz 1937. gada 30. janvārim Rīgas Pilsētas tehnikuma Mehānikas nodaļā. Neskatoties uz to, ka mācīšanās bija jāsavieno ar darbu, O.Ozols abas mācību iestādes beidza izcili. 1937. gada 12. februārī Rīgas pilsētas galva Olgertam Ozolam kā labākajam tehnikuma absolventam pasniedza firmas "Eterna" pulksteni, ko viņš lietoja vēl būdams LLA rektors.

1936. gada janvārī VEF's nosūtīja Olgertu Ozolu trīs nedēļu komandējumā uz Vāciju, lai viņš tur iepazītos ar jaunām spiedveidņu mehāniskās un termiskās apstrādes metodēm, kā arī ar spiedveidņu detaļu izgatavošanas darbgaldiem.

No 1937. gada 12. aprīļa līdz 1938. gada 12. aprīlim Olgerts Ozols atradās obligātajā karadienestā Latvijas armijā, Vidzemes artillerijas pulkā. Armijā ļoti noderēja Olgerta teicamās trigonometrijas zināšanas. Pateicoties tām, viņš kā labākais beidza instruktorku kursus (Latvijas Kareivis, 27.10.1937.) un dienesta beigu daļā virsnieka vietnieka kursus Katrīnmuīžā pie Cēsim (Latvijas Kareivis, 14.04.1938.). Par to, saskaņā ar tradīciju, Olgerta Ozola vārdu ar zelta burtiem iegravēja virsnieka vietnieku skolas marmora plāksnē. Tādējādi viņš bija apgāzis kādas skolotājas agrāk Raunā teikto, ka viņš nekad nezināšot, kas ir sinuss. Jāatzīmē, ka O.Ozols dienesta laikā ieguva arī balvas šaušanā ar personīgajiem ieročiem.

Jau dienesta laikā Olgerts Ozols gatavoja iestājeksmēni Latvijas Universitātē (LU). Pēc paša vārdiem, viņš simtiem uzdevumu izrēķināja pārgājenos, sēdēdams zirga mugurā, jo karšu somā arvien atradās attiecīgs uzdevumu krājums. Pēc dienesta 1938. gada vasarā viņš kopā ar 600 citiem pretendentiem kārtotā piecus iestājeksmēnu uz 125 brīvajām vietām LU Mehānikas fakultātē. Iestājeksmēnu priekšmeti bija algebrā, geometrija, trigonometrija, plaknes analītiskā geometrija un domraksts. Rezultāti izrādījās ļoti labi (vidējā atzīme 4.75 piecu ballu sistēmā) un Olgerts kļuva studenti. Strādādams VEF'ā viņš bija iekrājis tik daudz naudas, lai divus gadus varētu mācīties, vienlaikus nekur nestrādājot. Tā LU Olgerts Ozols mācījās no 1938. gada septembra līdz 1941. gada maijam.

No 1941. gada jūnija līdz decembrim viņš strādāja par tehniki VEF'ā, jo vajadzēja naudu tālākām studijām, turklāt 1941. gada rudenī mācības LU nenotika. (Tajā laikā LU nebija kursu sistēmas kā tagad. Vajadzēja tikai nokārtot visus pārbaudījumus un aizstāvēt diplomdarbu. Laika ierobežojumu nebija).

Pēc tam viņš studēja no 1941. gada decembra līdz 1943. gada jūnijam. 1943. gada 22. jūnijā Olgerts Ozols ar izcilību aizstāvēja diplomprojektu "Kaplana turbīnas projekts", ko novērtēja ar augstāko atzīmi "Summa cum laude", un ieguva inženiera mehānika kvalifikāciju, ar kuru lepojās visu mūžu. No LU laikiem vislielāko iespāidu uz Olgertu Ozolu ir atstājuši profesori Aleksandrs Delvigs (diplomprojekta vadītājs) un Nikolajs Rozenauers.

Mehāniķa māceklis K. Platača Lauksaimniecības mašīnu izlabošanas darbnīcā Raunā ap 1928. gadu (pirmais no kreisās)

Tehnikuma rasēšanas darbu veikšana 1934. gada 2. janvārī. Rīgas pilsētas tehnikuma Mehānikas nodaļā Olgerts Ozols mācījās no 1933. gada 1. septembra līdz 1937. gada 30. janvārim

Lauku darbos 1939. g. jūlijā

LLA rektors Oļģerts Ozols ap 1968. gadu

Divu gadu laikā šo projektu, kura eksperimentālā realizēšanā piedalījās pieci cilvēki, izdevās izstrādāt arī kā disertāciju. Atšķirībā no analogiem darbiem raksturīgās empiriskās pīejas, O.Ozols plaši izmantoja arī uz hidrodinamiku, siltumvadāmības teoriju un līdzības teoriju balstītus matemātiskus aprēķinus. Šie daudznie aprēķini PSRS Augstākajai atestācijas komisijai šķita aizdomīgi, tādēļ pēc disertācijas sekmīgas aizstāvēšanas 1950. gada 5. maijā tā bija jāpārtulko krieviski, pēc tam to caurlūkoja vairākās komisijās. Tomēr noslēgums bija sekmīgs, un 1952. gada 17. jūlijā Oļģerts Ozols kļuva par tehnisko zinātni kandidātu. 1952. gadā Augstākā atestācijas komisija O.Ozolam apstiprināja arī docenta zinātnisko nosaukumu. No 1953. līdz 1955. gadam O.Ozols bija LLA Lauksaimniecības mehanizācijas fakultātes dekāns.

1955. gadā paralēli pedagoģiskajam un administratīvajam darbam Oļģerts Ozols uzsāka intensīvu zinātnisko darbu teorētiskās mehnānikas, kā arī mehnāismu un mašīnu teorijas (MMT) jomās, jo viņam bija radušās šaubas par iepriekšējā virziena tautsaimniecisko lietderību. Ar teorētiskās mehnānikas, bet it sevišķi ar MMT pētījumiem O.Ozols nodarbojās līdz mūža noslēgumam. Tā kā Oļģerta Ozola zinātniskajai dabībai ir veltīta atsevišķa grāmatas nodaļa, tad viņa zinātniskie sasniegumi tālāk aplūkoti tikai lielos vilcienos. Laikā no 1957. līdz 1962. gadam O.Ozola publikācijas galvenokārt bija veltītas kloķa kļaņa mehnāisma kustības aprēķiniem, jaunām cieta ķermēņa ātrumu un paātrinājumu vektoru īpašības aprakstošām teorēmām, kā arī relatiivo inerces spēku izmantošanai dinamiskos aprēķinos.

1960. gadā O.Ozols noslēguma MMT lekciju ciklu Drēzdenes Tehniskajā universitātē Vācijas Demokrātiskajā Republikā (VDR). 1961. gadā iznāca O.Ozola, S.Strēķa, E.Vasermaņa un A.Muižnieka grāmata "Teorētiskās mehnānikas kurss" (Rīga, Latvijas Valsts izdevniecība, 565 lpp.). Tās otrs pāstrādātais izdevums iznāca 1966. gadā (Rīga, "Zvaigzne", 614 lpp.).

Sākot ar 1962. gadu O.Ozols galvenokārt veica pētījumus MMT jomā. Viņš izstrādāja jaunu universālu mehnāismu struktūras teoriju, kura īņema vērā to, ka mehnāismu elementi var būt deformējami un nepietiekīgi precīzi izgatavoti. Tieši tas ir sevišķi svarīgi lauksaimniecības mašīnās. Šeit O.Ozols pirmo reizi MMT izmantoja topoloģijas metodes. 1962. gadā viņš publicēja savu universālo struktūras formulu

$$w = f - 6k + \sigma,$$

kur w - mehnāisma kustamība, f - kinemātisko savienojumu kustamību kopskaits, k - slēgto kontūru skaits, σ - atkārtoto saišu skaits. Šo formulu Oļģerts Ozols uzskatīja par vienu no lielākajiem sava zinātniskā darba sasniegumiem. Tā vēlāk tika attēlotā uz viņa kapa pieminekļa I Meža kapos.

Prof. O. Ozols un doc. J. Svētiņš IV Vissavienības konferencē par MMT problēmām 1964. g. jūnijā

Profesors Oļģerts Ozols zinātniskajā, organizatoriskajā un administratīvajā darbā

Oļģerta Ozola zinātniskie pētījumi sākotnēji bija saistīti ar koksnes pirolīzi. Tos rosināja profesors Arvīds Kalniņš jau no Racionalizācijas institūta laikiem. 1948. gadā O.Ozols sāka strādāt pie projekta "Koksnes sausās pārvaices process un aparātūra periodiski darbīgās iekārtās ar iekšēju apsildīšanu". Šī projekta tautsaimnieciskais mērķis bija etiķskābes, metilspīta, kokogļu un koka darvas iegūšana no koksnes. Darbs bija kā eksperimentāls, tā teorētisks. Eksperimentiem tika izmantota pusrūpnieciskā iekārta Bolderājā, ko O.Ozols bija projektējis kopā ar Z.Zudānu Racionalizācijas institūtā un kas viņa vadībā bija uzbūvēta.

O.Ozola struktūras teorijā bez minētās universālās struktūras formulas galvenais ir mācība par saitēm. Izrādās, ka reālos mehnāismos, kuru elementi var deformēties, ir jābūt minimālam atkārtoto saišu skaitam. O.Ozola teorija ļauj noteikt esošos mehnāismos šīs atkārtotās saites, kā arī radīt mehnāismus bez tām. O.Ozols arī izveidoja vispārējo mehnāismu klasifikāciju pēc saišu veidiem. Tādējādi Oļģerta Ozola struktūras teorija ir efektīvs darba rīks kā mehnāismu analīzei, tā arī to sintēzei.

O.Ozols ir arī izstrādājis un 1966. gadā publicējis jaunu plaknisku mehnāismu aprēķinu metodi - trīsstūru metodi, ko praksē izmanto mašīnu konstruktori kā Latvijā, tā arī ārzemēs.

Oļģerta Ozola MMT pētījumu rezultāti ir apkopoti viņa doktora disertācijā "Daži mehnāismu projektēšanas un aprēķināšanas pamatjautājumu pētījumi", kuru viņš sekmīgi aizstāvēja LZA 1965. gada 2. jūnijā. 1966. gada 29. jūnijā PSRS Augstākās atestācijas komisija piesķīra O.Ozolam tehnisko zinātni doktora grādu, bet 1967. gada 7. aprīlī profesora zinātnisko nosaukumu.

No 1962. gada janvāra līdz 1963. gada decembrim O.Ozols bija LLA Mehānikas katedras vecākais zinātniskais līdzstrādnieks. Tas bija laiks, kad viņš izstrādāja savu doktora disertāciju. No 1964. gada janvāra līdz jūnijam O.Ozols bija LLA Mehānikas katedras docents, bet no 1964. gada jūnija līdz 1966. gada jūnijam LLA mācību prorektors. 1966. gada jūnijā Oļģerts Ozols kļuva par LLA rektoru un šīnī amatā strādāja līdz savas dzīves beigām 1976. gadā.

O.Ozola vadībā tehnisko zinātni kandidāta disertācijas ir izstrādājuši un aizstāvējuši Uldis Dzintars (1967) un Arnolds Mežs (1971). Disertācijas izstrādāšanu MMT jomā septiņdesmito gadu sākumā veica arī V.Galvanovskis, taču nepabeidza.

1974. gadā iznāca O.Ozola grāmata "Mehānismu un mašīnu teorija" (Rīga, "Zvaigzne", 418 lpp.) pirmā MMT mācību grāmata latviešu valodā. Tajā ir loti daudz O.Ozola pašrocīgi rasētu zīmējumu, un tā satur daudz origināla materiāla. Šā iemesla dēļ to 1984. gadā jau pēc autora nāves krievu valodā Maskavā izdeva izdevniecība "Nauka" (U.Dzintara tulkojums, S.Koževņikova redakcija, 432 lpp.). Nav zināms neviens cits gadījums, kad latviešu valodā iznākusi grāmata eksakto zinātni jomā būtu tulkota krieviski un iznākusi Maskavā. Par šo grāmatu Oļģerts Ozols 1976. gadā saņēma LPSR Valsts prēmiju.

Mašīnu un mehnāismu laboratorijā:
no kreisās - J. Koževņikovs, N. Ozola, A. Kabrinskis,
O. Ozols un J. Truksnis (1964. g.)

Zinātnisko darbu Oļģerts Ozols parasti veica agri no rīta starp plk. 6 un 8 pirms braukšanas uz darbu Jelgavā, kā arī brīvdienās. Var tikai apbrīnot, cik daudz ir veikts paralēli pedagoģiskajam (lekciju kursi teorētiskajā mehnāmikā un MMT, agrāk arī augstākajā matemātikā un citos priekšmetos), administratīvajam un organizatoriskajam darbam.

Pie rakstāmgalda savā dzīvoklī Rīgā 1962. gadā. Te mājs tika aizvadīts visvairāk laika

Aizstāvot tehnisko zinātni doktora disertāciju 1965. gada 2. jūnijā

Rektors Militārajā katedrā (Dobeles ielā 41) veic motora akustisko diagnostiku. 1970.-to gadu pirmā puse. No kreisās: majors Aleksandrs Tetjuhins un pulkvedis Grigorjs Čečelpickis, automobiļu pasniedzēji; Imants Gronskis, kompartijas LLA sekretārs; O.Ozols, rektors; LMF students

1975. gada rudenī O.Ozols saviem kolēgiem nolasīja lekcijas "Par matemātikas lietošanu tehnikā", kuras K.Vārtukapteiņa un J.Svētiņa redakcijā tika publicētas 2001. gadā (Latvijas Lauksaimniecības universitāte (LLU), 95 lpp.). Tās var uzskatīt par Oļģerta Ozola zinātnisko testamentu. Viņš raksta, ka viņa matemātikās aizraušanās dažādos dzīves periodos ir bijušas trigonometrija, diferenciāl- un integrālrēķini, vektoru rēķini, klūdu teorija un variāciju statistika, kā arī topoloģija.

1977. gadā U.Dzintara redakcijā iznāca grāmata "Optimālu stieņmehānismu sintēze" (LLA, 135 lpp., krievu valodā), kurā iegāja galvenokārt nepublicētie O.Ozola darbi par telpisko mehnāismu sintēzi. Telpisko mehnāismu pētījumus O.Ozols bija tikai sācis. 1979. gadā krievu valodā un arī U.Dzintara redakcijā tika izdotā O.Ozola grāmata "Mehānismu konstruešanas un aprēķināšanas pamati" (Rīga, "Zvaigzne", 360 lpp.), kurā apkopoti O.Ozola darbi mehnāismu analīzē un sintēzē, it sevišķi struktūras teorijā.

Oļģerts Ozols lielu uzmanību pievērsa arī studentu apmācības metodikai. Viņa vadībā LLA tika radīta LLA Mehānismu laboratorija, programmētās apmācības laboratorijas vairākām specialitatēm, kā arī tehniskie līdzekļi atgriezeniskajai saitei ar studentiem lekcijās. Viņš ir uzrakstījis arī divus metodiskus rakstus "Pasniedzēju un katedru darba efektivitātes novērtēšanas kritēriji" (krievu valodā, paplašinātās konferences referāta tēzes, Jelgava, 1970. g., 6 lpp.) un "Tehnisko līdzekļu un studentu programmētās apmācības efektivitātē" (Jelgava, 1972. g., 24 lpp.). Sie raksti, it sevišķi pirmais, ir aktuāli vēl šodien, jo tajos ir izvirzīti kvantitatīvi efektivitātes kritēriji, kuru izmantošanu atvieglo datortehnika.

O.Ozols daudz darīja, lai LLA sekmīgi attīstītos un loti pārdzīvoja, ja kaut kas neveicās. Sākot rektora darbu, viņa mērķis, pēc paša vārdiem, bija izveidot tādu LLA vādības mehnāismu, lai tas darbotos ar minimālu rektora iejaukšanos. Laikā, kad O.Ozols bija rektors, ievērojami uzlabojās LLA infrastruktūra. Te viņš turpināja un attīstīja iepriekšējā rektora Pāvila Zariņa iesākto. Viņa laikā uzcēla divas kompītnes un ēdnīcu "Perpetuum mobile". Tās izveidota LLA izdevniecība. Bibliotēkā iekārtoja jaunas nodaļas.

1971. gadā LLA un Oļģerts Ozols tika apbalvoti ar Darba Sarkanā karoga ordeni. Pirms tam 1965. gadā O.Ozols tika apbalvots ar ordeni "Goda zīme". 1973. gadā Oļģertam Ozolam tika piešķirts LPSR Nopelnīiem bagātā zinātnes un tehnikas darbinieka goda nosaukums.

O.Ozols veica arī daudzpusīgu sabiedrisko darbu, bija daudzu komiteju un komisiju loceklis (piemēram, PSRS Lejina un Valsts prēmiju komitejas loceklis, republikas augstskolu Rektoru padomes prezidijs loceklis), kā arī Jelgavas pilsētas Padomes deputāts.

Oļģerts Ozols aktīvi veica LLA rektora pienākumus līdz pat mūža noslēgumam 1976. gada 25. jūlijā. Vēl 23. jūlijā, būdams atvainījumā un smagi slims ar akūtu sirds nepietiekamību, viņš Bulduru Dārzkopības tehnikumā pieņēma Štīrijas zemes (Austrija) dziesmu un deju ansambļa daīlniekus un uzstājās ar runu vācu valodā.

Profesors Oļģerts Ozols

ģimenē un kolēģu vidū

Ozolu ģimene ap 1934. gadu. No kreisās: māsa Milda, brālis Jānis, Oļģerts, tēvs Gustavs, māsa Aina, māte Anna

Slēpotāju gaitās ar nākamo sievu Nīnu Zvīrgzdi 1941.g. 29. janvārī

Gimene 1963. gadā. No kreisās: sieva Nīna, dēls Andris, meita Baiba, Oļģerts

1943. gada 31. jūlijā notika Oļģerta Ozola laulības ar juristi Nīnu Zvīrgzdi, bet 1944. gada 6. decembrī viņiem piedzima dēls Andris (šo rindu autors).

1948. gada 31. martā piedzima Oļģerta Ozola meita Baiba.

Oļģerta Ozola sieva Nīna Ozola (14.04.1917. - 10.09.1992.) strādāja par juriskosulti dažādās organizācijās, bet visilgāk viņa bija Rīgas 6.juridiskās konsultācijas advokāte. Viņa bija īsts Oļģerta Ozola dzīves draugs un visādi atbalstīja viņa darbu. Oļģerta Ozola dēls Andris Ozols ir RTU profesors un LZA īstenais loceklis, pasniedz fiziku un elektrosakaru teoriju.

Oļģerta Ozola meita Baiba Ozola ir LLU docente un pasniedz ķīmuju.

Nīna Zvīrgze un Oļģerts Ozols Rigā 1941. g. aprīlī

Kāzu fotogrāfija 1943. gada 31. jūlijā

Gaiziņā ar sievu Nīnu 1966. gada martā

Oļģerta Ozola ģimene 1951. gada vasarā. No kreisās: meita Baiba, Oļģerts, sieva Nīna, dēls Andris

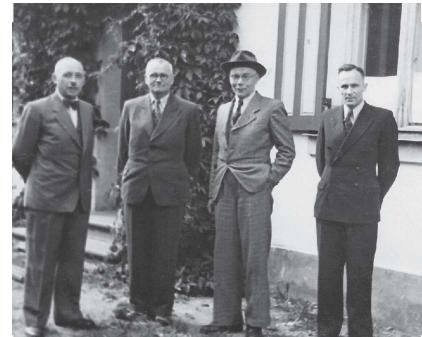

Ar lomu pie savas vasarnīcas Dzintaros ap 1961. gadu

Ar mazmeitiju Antriņu 1976. gada jūlijā Dzintaros

1944. gada 25. oktobrī Oļģerts Ozols sāka darbu Latvijas Lauksaimniecības akadēmijā (LLA), kas bija viņa darba vieta līdz pat mūža beigām 1976. gada 25. jūlijā. No 1944. gada 25. oktobra līdz 1949. gada 1. septembrim O.Ozols bija asistents, docenta un Augstākās matemātikas katedras vadītāja vietas izpildītājs. Ar viņa tiešu līdzdalību tika izveidota LLA Lauksaimniecības mehanizācijas fakultāte. O.Ozola vadībā tika nodibināta Teorētiskās mehānikas (no 1959. gada Mehānikas) katedra, kuru viņš vadīja no 1949. gada 1. septembra līdz 1961. gada decembrim.

LLA mācību spēki pie profesora A.Lepika 1949. vai 1950. gadā. No kreisās: doc. A.Krastiņš, doc. K.Zālīte, prof. A.Lepiks, doc. O.Ozols

Teorētiskās mehānikas katedras sēde 1954. gadā. No kreisās: Jānis Lauva, asistents; Valdis Caune, asistents; Oļģerts Ozols, kat. vad., docents; Zīlvijs Radziņš, asistents; Jāzeps Svētiņš, vecākais pasniedzējs

Mehānikas katedras sēde 1954. gads: doc. O. Ozols, doc. Z. Radziņš, v. pasn. V. Caune, v. pasn. J. Svētiņš un asist. J. Lauva

Doc. O.Ozols Teorētiskās mehānikas katedras sēdē iepazīstina mācību spēku ar paša projekto skrūves pāra lietderības koeficients noteikšanas iekārtu.
No kreisās: J. Lauva, J.Svētiņš, Z.Radziņš, O.Ozols, V.Caune

Katedras sēdē - J. Svētiņš, K. Višķints, J. Lauva, Z. Radziņš, O. Ozols un V. Akmentiņš (1957. g.)

Doc. O.Ozols LLA Lauksaimniecības mehanizācijas fakultātē sniedz skaidrojumus Magdeburgas Tehniskās augstskolas profesoram V.Resneram. 1962. gada 17. oktobris. No labās: J.Truksnis, V. Resners, A. Lagzdons, O. Ozols

Mehānikas katedra 1964. gadā. No kreisās sēz. Vilnis Znotiņš, laboratoriju vadītājs; Jānis Lauva, vec. pasniedz.; Jāzeps Svētiņš, vec. pasniedz.; Oļģerts Ozols, docents; Zīlvijs Radziņš, kat. vad., docents; Klāvs Višķints, vec. pasniedz.; stāv: Arnolds Mežs, Lauks. maš. mehān. zin. laborat. vad.; Harijs Čakurs, asistents; Antons Lomanovskis, vec. laborants; Uldis Dzintars, Lauks. maš. mehān. zin. laborat. jaun. zin. līdzstr.; Jānis Truksnis, vec. laborants; Vilis Pūce, asistents; Valdis Akmentiņš, Lauks. maš. mehān. zin. laborat. vec. laborants

Pārrunās ar LMF reflektantiem 1974. gada vasarā.
No kreisās: A. Čukure, prodeķane; O. Brinkmanis, dekāns; O.Ozols

Nīna un Oļģerts Ozoli - vedēji Jāņa Trukša kāzās 1962. g. 22. jūlijā

Nīna un Oļģerts Ozoli - vedēji Annas un Jāņa Vīzbuļu kāzās 1966. g. 24. septembrī